

Arbetet bland kvinnorna.

I arbetet bland kvinnorna blifva vi till följd af landets förhållanden, seder och bruk ej i tillfälle att bibringa dem den kunskap och utbildning, som vi skulle önska. Då vi t. ex. vid stationen med lätthet kryje är på 60 a 70 gossar till regelbunden skolgång, få vi högst sällan några flickor. Då vi tala med föräldrar och målsmän om denna sak, mötas vi alltid af det resonemanget att om flickor skola gå så mycket i skola, få de hvarken tid eller lust tillräckligt för det som egentligen är deras uppgift i lifvet, nemligen arbetet på fjätten för att skaffa mat åt familjen. En moder svarade med afseende på sin dotter: "Aldrig i erighet tillåter jag Luvungu gå ^{flera} ~~sa~~ många år i skolan, hon skulle ju då bli en riktig odåga." Denna moder ändrade dock senare åsikt. Luvungu fick gå igenom skolan, afgick med vackra betyg och det har visat sig att hon icke sköter sitt hus och sina fjätt såme för det. Förutsättningarna för att kunna lära är lika stora hos kvinnorna som hos männen. Det fattas endast intresse och förståelse för saken hos båda parterna. Satta intresse väres dock i samma mån som den för så vanliga tanken att kvinnan är ett lägre väsen, hvilket man har rätt att ringakta och förtrycka efter behag allt mer och mer, som man sker, försörmmas, samtidigt med att mannen tar mera del i arbetet att försörja familjen. Mången man, som själf förskaffat sig någon kunskap, kämmas det numera som en brist att han hustrun ingenting kan.

På stationen ha vi särskild skola för flickor och yngre kvinnor

min förest. kv-sk kl. 6 på morg.

Mellan kl. 3-5 o. m. tre dagar i veckan, då vi undervisa dem, som
vill komma i kristendom, läsning, skrifning och räkning. Någon-
gång emellanåt i något allmännyttigt ämne. Resultatet af denna
undervisning kan ju icke bli så stort, då vi nästan aldrig få någon,
som kommer hvarje dag, med det blir dock något och vi få lära oss att
glädjas öfver de små framgångarna, om vi icke skola tröttna i arbetet.
Vid årets början i fjol gifvo vi det löftet att alla som voro så flitiga i skolan
att de vid årets slut kunde läsa rent skulle få en bibel som gåfva.
Af de tio, som kunnat bli för ägare af denna skatt, var det endast tre, som
fingo den.

I byarna ute i distriktet ha de respektive lärarna och hjälplärarna
kvinnskola en timma tidigt på morgonen, innan kvinnorna gå till
sina arbeten. Man tycker med skäl att de alla med glädje skulle be-
nyttja sig af dessa tillfällen att få lära något, men så är icke förhållandet
från början. Läraren har i de flesta fall att gå omkring i husen lockande
och nödgande dem att komma. Ursäkterna för uteblifvande är många.
Ofta mötes han af frågan hvad han betalar dem som komma o. s. v.

Öf allid blir han vänligt bemött och det förordas verkligen en
god portion tålmod och uthållighet för att icke tröttna. "Trägen vin-
ner" också, som det heter, några komma här, andra där och frukten af
arbetet blir att man att emellanåt träffar en kvinna, som lärt sig
läsa och äfven skriva något. I en by blefvo vi för en tid ^{sedan} äng enänt
öfverraskade af att en kvinna kom med sin bibel och begärde förkla-
ring öfver det och det, som hon läst. I en annan by undervisade lära-
rens hustru kvinnorna, under det mammen byggde på den nya skolan.

På byresor såväl som hemma på stationen komma vi kvinnliga
missionärer,
(särskildt i personligt umgänge med kvinnorna. Då vi först träffa dem,

Hundamba
n:o 3
Hundamba 3

* På senare tid ha många gamla barn blivit kristna.

är somliga skygga och rädda, andra fräcka och fränstötande, men förtä-
de att vi älska ^{dem} och vilja deras väl, vinn vi snart deras förtroende.
De delgifva oss sina både fröjder och sorger och vi kunna på många sätt
blifva dem till hjälp. Det finnes så många sjuka, fattiga, ensamma och
öfvergifna. Gå många, många, för att icke säga att de alla behöfva
undervisning råd och ledning uti snart sagt allting. Önskar så of-
ta att jag hade mera tid än som vanligen blifvadt, att gå ut och
in bland dem. Frökvarnen på Orbyhus.

Hufvudsyftet med allt vårt arbete härute är ju att föra detta folk
till kärmedom om - och tro på Gud, och huru ringa och oansenligt
arbetet bland kvinnorna än ser ut, har det dock i den delen varit
riktig frukt. ~~För~~ församlingen ^{vi} fås lika många
kvinnliga som manliga medlemmar. Många af kvinnorna stå
där som verkliga pydnaden och deltaga på det sätt de kunna i verksam-
heten. De af dem, som väljas till kyrkstjån arimmar uti de olika
byarna, taga i regel detta uppdrag med stort allvar och sköta det trogt,
så länge de förstå. Några af dem leda t. o. m. ^{emellanåt} ~~emellanåt~~ den dag-
liga bönestunden, som hålles i deras by. En tid hade vi en kvinna
som undervisade en klass i söndagskolan vid stationen. *

Hjärtligt tacka vi Gud för hvad som är vunnit.

Vi ha sett gryning en till ~~en~~ dag äfven för Kongas döt-
trar och den tid skall förvisso komma, då det icke längre
med ett visst förakt heter "örkento kaka" - endast en
kvinna.

Hanna Jansson

Huskimbungen den 3. 5. 1917.

Dand